

An Analysis of the Translation of Chinese Adverbial Modifiers with “地” into Thai Adverbial Modifiers using “อย่าง”: Based on the Hanyu Jiaocheng Textbook

การวิเคราะห์การแปลทชยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทชยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยจากแบบเรียนภาษาจีน Hanyu Jiaocheng

Supidchaya Amkid*

สุพิชชา อัมคิด

Faculty of Liberal Arts,
Thammasat University, Thailand

Manintorn Bavornpattanapak

มนินทร บวรพัฒน์

Faculty of Education,
Silpakorn University, Thailand**Corresponding author***

e-mail: supidchaya0211@gmail.com

Received 06-02-2025**Revised** 28-04-2025**Accepted** 29-04-2025**Doi:** 10.69598/artssu.2025.4493.**How to Cite:**

Amkid, S., & Bavornpattanapak, M. (2025). An Analysis of the Translation of Chinese Adverbial Modifiers with “地” into Thai Adverbial Modifiers using “อย่าง”: Based on the Hanyu Jiaocheng Textbook. *Journal of Arts and Thai Studies*, 47(2), E4493 (1-12).

Keywords: adverbial modifiers, translation, chinese textbook**คำสำคัญ:** บทชยายกริยา, การแปล, แบบเรียนภาษาจีน**Abstract**

Background and Objectives: The Thai equivalent of the Chinese adverb modifier “地” is “อย่าง”. However, previous studies have not addressed the issue of the possibility of translating Chinese adverbial modifiers with “地” into Thai adverbial modifiers using “อย่าง”, particularly based on authentic language use contexts, especially the examples from Chinese language textbooks for foreign learners. Therefore, this study aims to explore and analyze the translation of adverbial modifiers with “地” into Thai equivalents using “อย่าง”, based on the Hanyu Jiaocheng Chinese textbook as the primary source of data.

Methods: This research adopts a mixed-method approach, combining both quantitative and qualitative methods. A total of 195 phrases or sentences containing adverbial modifiers followed by “地” were collected from the Chinese language textbook Hanyu Jiaocheng. These examples were then analyzed to explore the situations in which such modifiers are translated into Thai adverbial modifiers using “อย่าง”.

Results: The findings indicate that the examples can be categorized into two groups. Group 1 includes adverbial modifiers followed by “地” that can be translated into Thai using “อย่าง”, accounting for 79.49%. Group 2 includes those that cannot be translated with “อย่าง”, representing 20.51%. In the situations where translation is possible, the adverbial modifiers typically display predicate-like characteristics. In the cases where translation is not feasible, this is due not only to the absence of such characteristics, but also to differences in the cognitive logic of native speakers, leading to differences in language use. These include the meaning of words or phrases that function as adverbial modifiers, the semantic development of vocabulary, collocational patterns, and the strictness of the alignment between linguistic form and meaning.

Application of this study: The above results suggest that most examples from this textbook can be effectively translated using “อย่าง”. This supports positive language transfer in learning Chinese as a foreign language for Thai learners. Therefore, such translation can be applied in teaching and learning.

Conclusions: By utilizing the results of the comparative analysis—specifically identifying the Thai word “อย่าง” as a functional equivalent of the Chinese particle “地”—as a foundation, this study further explores the translation of adverbial modifiers containing “地” into Thai expressions introduced by “อย่าง”. The findings reveal that most examples from the Hanyu Jiaocheng textbook can be translated using this method. For the cases where direct equivalence is not applicable, two key factors are identified: 1) the types of adverbial modifiers used, and 2) the cognitive logic of native speakers. The above findings can help build more confidence among Chinese language instructors in using these translation strategies when teaching the structural particle for adverbial modifiers “地” and the adverbial modifiers followed by “地”. Moreover, they can provide more reasonable explanation of what factors affect the translation and suggestions for translating into other linguistic forms.

บทคัดย่อ

ที่มาและวัตถุประสงค์: คำเทียบเคียงภาษาไทยของคำเสริมโครงสร้างบทชยายกริยา “地” ในภาษาจีน คือ “อย่าง” เนื่องจากในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังมิได้มีการนำเสนอประเด็นการแปลบทชยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทชยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยจากสถานการณ์การใช้ภาษาจริงว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะการเลือกศึกษาจากแหล่งข้อมูลประเภทแบบเรียนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์การแปลบทชยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทชยายกริยานำด้วย “อย่าง” จากแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng)

วิธีการศึกษา: งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน โดยมีวิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ กล่าวคือ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือประโยคที่ประกอบด้วยบทขยายกริยาตามด้วย “地” จากแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) จำนวนทั้งหมด 195 ตัวอย่าง จากนั้นนำมาวิเคราะห์สถานการณ์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง”

ผลการศึกษา: ผลการศึกษาจากงานวิจัยสามารถแบ่งวลีหรือประโยคในคลังข้อมูลออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ คิดเป็นร้อยละ 79.49 และกลุ่มที่ 2 บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 20.51 ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ในสถานการณ์ที่สามารถแปลเทียบกันได้ ชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยาจะมีลักษณะเป็นภาคแสดง ส่วนในสถานการณ์ที่ไม่สามารถแปลเทียบกันได้ นั้น นอกจากจะเกี่ยวข้องกับชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยาซึ่งไม่ได้มีลักษณะเป็นภาคแสดงแล้วยังเกี่ยวข้องกับตรรกะการคิดของเจ้าของภาษาซึ่งส่งผลต่อความแตกต่างในการใช้ภาษา ได้แก่ ความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยา พัฒนาการทางความหมายของคำศัพท์ การจับคู่ระหว่างคำศัพท์ รวมถึงความเข้มงวดเรื่องความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมาย

การประยุกต์ใช้: ผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ตัวอย่างจากแบบเรียนส่วนใหญ่สามารถแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ โดยวิธีนี้ทำให้เกิดกระบวนการถ่ายโอนภาษาเชิงบวกในการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทย ดังนั้น จึงสามารถใช้การแปลเช่นนี้ในการเรียนการสอนได้

บทสรุป: จากการนำผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ได้แก่ คำว่า “อย่าง” เป็นคำเทียบเคียงของ “地” มาเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อยอดเรื่องการแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ปรากฏในแบบเรียน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) สามารถใช้การแปลเช่นนี้ได้ สำหรับตัวอย่างที่ไม่สามารถแปลเทียบกันเช่นนี้ได้ ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้เป็น 2 ประเด็นหลัก คือ (1) เรื่องชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยา และ (2) เรื่องตรรกะการคิดของเจ้าของภาษา ผลการศึกษาข้างต้นสามารถช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้สอนภาษาจีนในการใช้การแปลในการเรียนการสอนคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” และบทขยายกริยาตามด้วย “地” โดยสามารถให้คำอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผลมากขึ้นว่า ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการแปล และสามารถให้ข้อเสนอแนะการแปลเป็นรูปภาษาอื่นเพิ่มเติม

บทนำ (Introduction)

“地” เป็นคำเสริมโครงสร้าง (结构助词) ในภาษาจีน โดยประกอบเป็นบทขยายกริยาตามด้วย “地” วางขยายข้างหน้าหน่วยหลักของภาคแสดง¹ เมื่อพิจารณาการศึกษาคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยาคำนี้นิยามมองการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างไวยากรณ์จีนกับไวยากรณ์ไทย พบว่า บทขยายกริยาตามด้วย “地” กับบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” เป็นคู่เทียบเคียงที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด มีความสอดคล้องกันทั้งรูปภาษาและความหมาย โดย “อย่าง” ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นคำเทียบเคียงของ “地” เช่น ผลการศึกษาของ Chen (2005) Pinno (2008) Jiang (2008) และ Wei (2023) ในปัจจุบันการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง “地” กับ “อย่าง” ได้รับความสนใจและมีผลการศึกษาที่ละเอียดลึกซึ้งมากขึ้น อาทิ Amkid & Kingkaew (2025) ได้ศึกษาบทบาทด้านความหมายของ “地” และ “อย่าง” พบว่า ทั้งสองคำต่างมีบทบาทด้านความหมายที่สำคัญ คือ การพิจารณาความถูกต้องของประโยค การทำความเข้าใจความหมายของประโยค

เมื่อพิจารณาการศึกษาคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ในมุมมองการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวไทย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่อาศัยผลการศึกษาเปรียบเทียบเป็นพื้นฐาน จากนั้นจึงศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการใช้บทขยายกริยาตามด้วย “地” เช่น Wang (2008) ยกตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านการวางตำแหน่งของบทขยายกริยาในประโยค “*天气凉渐渐地了” Wang & Li (2023) ยกตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านการใช้คำเกินในวลี “*很难地说” ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาว่า นอกจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดแล้ว ยังมีมุมมองการศึกษาอื่นที่น่าสนใจ และยัง

¹ Liu (1983 : 261-262) กล่าวว่า บทขยายกริยาสามารถแบ่งเป็นสองประเภท ได้แก่ ประเภทบอกการพรรณนา (描写性) และประเภทไม่บอกการพรรณนา (非描写性) ประเภทบอกการพรรณนาจะพรรณนาวิธีการ สภาพของการกระทำหรือการเปลี่ยนแปลง รวมถึงความรู้สึกของผู้แสดงการกระทำขณะกระทำ ประเภทไม่บอกการพรรณนาจะบอกเวลา สถานที่ ขอบเขต ระดับ รวมถึงเป้าหมายเป็นต้น ของการกระทำหรือการเปลี่ยนแปลง หรือเรียกว่าบอกการจำกัด ซึ่งบทขยายกริยาประเภทบอกการพรรณนามักพบ “地” กำกับอยู่ข้างหลัง

มิได้ปรากฏในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากนัก ได้แก่ การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยจากตัวอย่างที่มีการใช้จริงว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

ด้วยเหตุนี้ จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” โดยเลือกใช้แบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) ซึ่งเป็นหนึ่งในแบบเรียนที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จากนั้นจึงวิเคราะห์และอธิบายสถานการณ์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ประโยชน์ของการวิจัย คือ สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการเรียนการสอนคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” และบทขยายกริยาตามด้วย “地” ให้เหมาะสมกับผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา (Research Objectives)

ศึกษาและวิเคราะห์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยจากแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) เพื่อทราบถึงสถานการณ์การใช้วิธีการแปลเทียบข้างต้นและวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องหลังที่ส่งผลต่อการใช้วิธีการแปลเทียบเช่นนี้

กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

แนวคิดหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การถ่ายโอนภาษา (language transfer) ตามที่ Ellis (1999 : 301-306) ได้กล่าวถึงลำดับการเรียนรู้ภาษาตามการถ่ายโอนภาษา ในประเภทย่อยที่เรียกว่า ประเภทการถ่ายโอนเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้ภาษา (facilitation) โดยนำเสนอลำดับการเรียนรู้เป็นแผนภาพที่จัดทำขึ้นมา ดังนี้

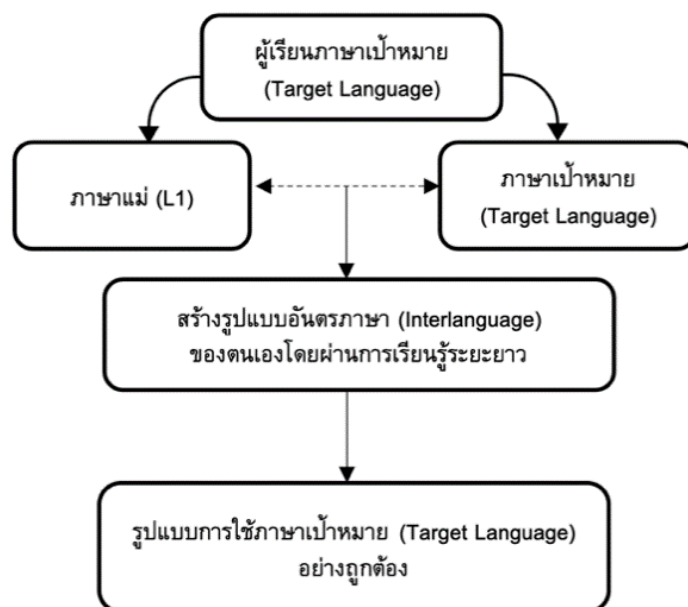

Figure 1 Process of Transferring Language from First Language to Target Language

(Source: Amkid & Bavornpattanak, 2025)

จากแผนภาพข้างต้น อธิบายได้ว่า กระบวนการของการพัฒนาการใช้ภาษาเป้าหมาย (target language) ของผู้เรียน คือ ก่อนที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย (target language) ได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนจะมีการเทียบเคียงระหว่างภาษาแม่ (L1) และภาษาเป้าหมาย (target language) หากรูปแบบของภาษาแม่ (L1) มีความใกล้เคียงหรือสอดคล้องกับภาษาเป้าหมาย (target language) ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการสร้างรูปแบบภาษาในลักษณะแทนที่กับภาษาเป้าหมาย หรือที่เรียกว่าการสร้าง

รูปแบบ “อัตรภาษา (interlanguage)” ของตนเอง ซึ่งเป็นรูปแบบการถ่ายโอนจากภาษาแม่ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย กระบวนการสร้าง “อัตรภาษา (interlanguage)” อาจมีทั้งผลลัพธ์ในทางบวกและทางลบ ยังไม่ถือเป็นการใช้ภาษาเป้าหมาย (target language) อย่างถูกต้องสมบูรณ์ เนื่องจากผู้เรียนมีการสร้างกฎเกณฑ์ของภาษาโดยอิงจากความเข้าใจในกฎของภาษาใหม่ที่กำลังเรียนรู้ ทั้งนี้ ท้ายที่สุดแล้ว ผู้เรียนจะสามารถปรับการใช้ภาษาเป้าหมายให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง โดยระหว่างกระบวนการปรับใช้ภาษาเป้าหมายจะมีการทบทวน เปลี่ยนแปลงและแก้ไข จนผู้เรียนสามารถละทิ้งกฎการเรียนรู้เดิมออกไป และตระหนักได้ว่าการเทียบเคียงรูปแบบของภาษาแม่ (L1) กับอัตรภาษา (interlanguage) บางประการนั้นไม่สอดคล้องกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

การศึกษาเกี่ยวกับคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ในงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ในประเทศจีนได้รับความสนใจจากนักวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาจากมุมมองที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการศึกษาสถานการณ์การเทียบเคียงระหว่าง “地” กับคำหรือรูปภาษาในภาษาอื่น ตัวอย่างเช่น Fan (2019) กล่าวว่า ในภาษาอังกฤษไม่สามารถหาคำหรือรูปภาษาเพื่อมาเทียบเคียงกับบทขยายกริยาตามด้วย “地” ได้ แต่มีผู้วิจัยบางท่านนำคำวิเศษณ์ที่ประกอบด้วยปัจจัย “-ly” มาเทียบเคียงกับบทขยายกริยาตามด้วย “地” อาทิ Lu (2004) คิดว่าทั้ง “地” และ “-ly” ต่างทำหน้าที่ช่วยกำกับบทขยายกริยาได้ ต่อมาในภาษาลาวซึ่งมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทย ผู้วิจัยหลายท่านคิดว่ามีคำเทียบเคียง “地” ดังที่ Luo (2010) กล่าวว่า “อย่าง” คือคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา เทียบเคียงได้กับ “地” อีกทั้ง ในบางครั้งยังสามารถใช้คำอีกคำทำหน้าที่เช่นเดียวกันนี้ได้ ได้แก่ “ด้วย” เป็นต้น

ในที่นี่ ได้สรุปเฉพาะผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ในภาษาจีนกับคำเทียบเคียงในภาษาไทย โดยมีนักวิจัยหลายท่านอธิบายว่า “อย่าง” เป็นคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยาคำเดียวในภาษาไทยที่มีความคล้ายคลึงกับคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” อาทิ Jiang (2008: 27) กล่าวว่า ในภาษาไทยมีคำที่ใช้กำกับบทขยายกริยา (状语标志) คล้ายกับ “地” ได้แก่ คำว่า “อย่าง” แต่ทั้งสองคำมีความแตกต่างกันคือ “อย่าง” ที่ปรากฏในประโยคส่วนใหญ่จะเติมหรือไม่ก็ได้ แต่ “地” นั้นมีการใช้ที่ซับซ้อนมากกว่า Wei (2023) วิเคราะห์และเปรียบเทียบคำ 4 คำที่มักได้รับการกล่าวถึงในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าสามารถเทียบเคียงกับ “地” ได้ ได้แก่ “อย่าง” “ด้วย” “โดย” และ “แบบ” ทั้งด้านความความหมาย วากยสัมพันธ์และการใช้ (语义、句法及语用) จากนั้นสรุปว่า “อย่าง” เป็นคำเดียวที่เทียบเคียงกับ “地” ได้

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยหลายท่านอธิบายว่า คำในภาษาไทยหลายคำเป็นคำเทียบเคียงของ “地” อาทิ Yan (2009) กล่าวว่า “อย่าง” และ “ด้วย” เป็นคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยาเช่นเดียวกับ “地” ส่วน Deng (2011) เห็นว่า “อย่าง” “ด้วย” และ “โดย” สามารถเทียบเคียงกับ “地” ได้ ในขณะที่ He (2019) กล่าวว่า ในภาษาไทยมีคำกำกับบทขยายกริยาทั้งหมด 4 คำ ได้แก่ “อย่าง” “ด้วย” “โดย” และ “แบบ” ทั้งนี้ผู้วิจัยที่เสนอความคิดเห็นว่าในภาษาไทยมีคำเทียบเคียง “地” มากกว่าหนึ่งคำนั้น อธิบายความแตกต่างของคำแต่ละคำว่า คำหรือกลุ่มคำที่สามารถปรากฏร่วมกับคำเทียบเคียงเหล่านี้มีความแตกต่างกัน เช่น Yan (2009 : 25-27) กล่าวว่า “อย่าง” ใช้หน้าหน้าคำกริยา ส่วน “ด้วย” ใช้หน้าหน้าคำนาม

เป็นที่น่าสังเกตว่า การกล่าวถึงคำเทียบเคียง “地” ในภาษาไทยมีจำนวนมาก จากข้อสังเกตนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ในภาษาไทยโดยเฉพาะ พบว่า ในการประกอบกลุ่มคำกริยาวิเศษณ์หรือกริยาวิเศษณ์วลีนั้น มีการกล่าวถึงคำสองคำที่สามารถทำให้กลุ่มคำนั้นกลายเป็นกลุ่มคำวิเศษณ์ ได้แก่ คำว่า “อย่าง” และ “เป็น” เช่น อย่างสบายอารมณ์ เป็นฉาก ๆ (Ritthaporn, 1969) จากข้อมูลนี้ คำที่มีโอกาสจะใช้เทียบเคียงกับ “地” ได้น่าจะมีเพียง “อย่าง” คำเดียวเท่านั้น ส่วนคำว่า “เป็น” นอกจากจะไม่ได้รับการกล่าวถึงในงานวิจัยเปรียบเทียบระหว่างภาษาแล้ว ความหมายแท้ของคำ คือ ความเป็นจริง ยังเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้คำนี้ไม่ถูกเรียกว่าเป็นคำเทียบเคียง “地”

กล่าวโดยสรุปคือ ผลการศึกษาที่ผ่านมามีส่วนสำคัญในการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับ “地” กับคำเทียบเคียงในภาษาไทย ผลการศึกษาของ Wei (2023) โดยเฉพาะการเปรียบเทียบด้านการใช้ช่วยยืนยันสถานการณ์การใช้ของ “อย่าง” ที่แตกต่างจากคำอื่นว่าสามารถละได้ ซึ่งสอดคล้องกับการใช้ของ “地” ผลการศึกษาของ Ritthaporn (1969) กล่าวถึง “อย่าง” และ

“เป็น” ว่าใช้ในการประกอบกริยาวิเศษณ์ ทำหน้าที่ขยายกริยา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว “อย่าง” สามารถทำหน้าที่เสริมโครงสร้างบทขยายกริยาได้สมบูรณ์มากกว่า โดยยังสามารถวางข้างหน้ากริยาวิเศษณ์ที่นำด้วย “เป็น” ได้ เช่น อย่างเป็นจริงเป็นจัง ข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยยืนยันได้ว่า “อย่าง” เป็นคำเดียวที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง “地” แต่ทว่าการศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในการใช้คำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ของผู้เรียนชาวไทยนั้นมีความซับซ้อน Wang & Li (2023) กล่าวว่าผู้เรียนชาวไทยมีความเข้าใจค่อนข้างดี โดยพบว่า สัดส่วนประมาณหนึ่งในสามของข้อผิดพลาดในการใช้คำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” จากคลังข้อมูลมาจากการใช้คำเกิน (误加) เช่น 很难说 ไม่สามารถใช้ว่า *很难地说 โดยในการศึกษาหัวข้อที่เกี่ยวข้องยังมีมุมมองการศึกษาอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ การวิเคราะห์ว่าบทขยายกริยาตามด้วย “地” ที่พบในแบบเรียนภาษาจีนชาวต่างชาติสามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้มากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” และบทขยายกริยาตามด้วย “地” ต่อไป

สมมติฐานการศึกษา (Hypothesis)

ตัวอย่างที่ปรากฏในแบบเรียนส่วนใหญ่ สามารถแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยได้

วิธีการศึกษา (Research Methods)

1. ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์

ผู้วิจัยเลือกสำรวจหรือรูปประโยคที่บทขยายกริยาปรากฏร่วมกับคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” จากแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng)² ซึ่งถือเป็นแบบเรียนที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย³ (ต่อไปนี้จะเรียกโดยย่อว่า แบบเรียน Han Jiao) โดยไม่นับรวมวลีหรือรูปประโยคที่คำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยากับคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่หน่วยหลักของภาคแสดงซ้ำกัน เช่น 1. 大家一起大声地说: “老师好!” และ 2. 老人问他们要到什么地方去, 富翁大声地说: “我们要到楚国去” ทั้งสองตัวอย่างนี้เป็นประโยคที่มีบทขยายกริยา คือ 大声地 ขยายคำกริยาหลักคือ 说 เหมือนกัน ผู้วิจัยจะนับรวมเป็น 1 ตัวอย่าง (Yang, 2016)

2. ขั้นตอนการศึกษา

(1) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” บทขยายกริยาตามด้วย “地” และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภาษา

(2) เก็บข้อมูลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องจากแบบเรียน Han Jiao และวิเคราะห์สถานการณ์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง”

(3) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาที่พบจากการแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในแบบเรียน Han Jiao โดยเป็นการแสดงข้อคิดเห็นที่มุ่งเน้นการนำความรู้จากผลการศึกษามาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” และบทขยายกริยาตามด้วย “地”

² แบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (Hanyu Jiaocheng) ที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 6 เล่ม ดังนี้ 1. 汉语教程 (第一册上) 2. 汉语教程 (第一册下) 3. 汉语教程 (第二册上) 4. 汉语教程 (第二册下) 5. 汉语教程 (第三册上) 6. 汉语教程 (第三册下)

³ Wasinanon (2016 : 279) กล่าวว่า ตำราภาษาจีนพื้นฐานที่ใช้ในสถาบันอุดมศึกษามีความหลากหลาย โดย 汉语教程 Hanyu Jiaocheng เป็นตำราที่มีการใช้มากที่สุดจากการสำรวจ รองลงมาคือ 实用汉语 Practical Chinese

ผลการศึกษา (Research Results)

การศึกษาได้รวบรวมข้อมูลตัวอย่างวลีหรือรูปประโยคที่บทขยายกริยาปรากฏร่วมกับคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ได้ทั้งหมด 195 ตัวอย่าง จากการสำรวจพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังออกเป็นสองส่วน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้

จากวลีหรือประโยคที่รวบรวมมาทั้งหมด 195 ตัวอย่างที่ปรากฏในแบบเรียน Han Jiao พบว่า ตัวอย่างที่บทขยายกริยาตามด้วย “地” สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้นั้นมีจำนวนมากถึง 155 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 79.49 จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สาเหตุที่ตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแปลเทียบกันเช่นนี้ได้เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลักคือ ชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยา โดยในการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยคำนึงถึงการใช้บทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในการแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” อย่างเข้มงวด กล่าวคือ เมื่อแปลแล้วต้องมีความสอดคล้องกันทั้งด้านรูปภาษาและด้านความหมาย หากว่าเป็นการเทียบเคียงกันได้เพียงบางส่วน จะวิเคราะห์ว่าบทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้

สถานการณ์ที่บทขยายกริยาตามด้วย “地” สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ ชนิดของคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยาข้างหน้า “地” จะมีลักษณะของคำคุณศัพท์ (形容词性) วลีตายตัว (固定短语) กริยาวิเศษณ์ (副词性) หรือกริยา (动词性) โดยสัดส่วนของแต่ละชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ปรากฏนั้นแตกต่างกัน รายละเอียดดัง Table 1

Table 1 Types of words or phrases placed before “地” and the contexts in which they can be translated as adverbial modifiers using “อย่าง”

Type of Words or Phrases	Amount (40)	Percent	Examples
Adjective	94	60.65	高兴地说 พูดอย่างดีใจ (Speak happily) 认真地学 เรียนอย่างตั้งใจ (Study diligently) 热情地听课 เรียนอย่างกระตือรือร้น (Study enthusiastically) 自由地表达 แสดงออกอย่างอิสระ (Act openly) 生气地出门 ออกไปอย่างโมโห (Leave angrily)
Fixed Phrases	26	16.77	兴致勃勃地参加 เข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น (Participate enthusiastically) 自由自在地交往 พูดคุยกันอย่างอิสระ (Talk freely) 一五一十地告诉 บอกอย่างครบถ้วน (Explain completely) 毫不犹豫地回国 กลับประเทศอย่างไม่มีลังเล (Go back to the country without hesitation)
Adverb	22	14.19	尽情地玩儿 เที่ยวอย่างเต็มที่ (Travel extensively) 默默地看 มองอย่างเงียบ ๆ (Look quietly) 反复地看 ดูอย่างซ้ำไปซ้ำมา (Watch repeatedly)
Verb	13	8.39	违心地赞成 เห็นด้วยอย่างฝืนใจ (Agree reluctantly) 感激地对我说 พูดกับฉันอย่างรู้สึกขอบคุณ (Speak with me gratefully) 有笑地往食堂走 เดินไปยังโรงอาหารอย่างมีรอยยิ้ม (Walk to the canteen happily)

จาก Table 1 จะเห็นว่า สัดส่วนของคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยาข้างหน้า “地” เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ คุณศัพท์ วลีตายตัว กริยาวิเศษณ์และกริยา หากพิจารณาลักษณะร่วมของคำหรือกลุ่มคำเหล่านี้ จะพบว่า ทั้งสี่กลุ่มจัดอยู่ในลักษณะคำที่ในภาษาจีนเรียกว่า “谓词性词语” หรือคำที่มีลักษณะเป็นภาคแสดง แม้ว่าวลีตายตัวนั้นจะไม่ได้ถูกจัดให้อยู่ในชนิดคำใดตามพจนานุกรมภาษาจีนก็ตาม แต่จากการพิจารณาความสัมพันธ์ทางความหมายของวลีตายตัวกับคำหลักแล้ว ลักษณะเด่นของความหมายของวลีตายตัวนั้นล้วนแฝงความหมายลักษณะเป็นภาคแสดงอยู่ด้วย ลักษณะร่วมนี้สอดคล้องกันกับผลการศึกษาของ Amkid & Kingkaew (2025) ที่ได้กล่าวว่าคำคุณศัพท์ คำกริยา และคำวิเศษณ์เป็นสามชนิดคำหลักที่สามารถ

ประกอบกับ “อย่าง” เพื่อทำหน้าที่ขยายกริยาได้ ดังนั้น หากในแบบเรียนปรากฏวลีหรือประโยคที่ขยายกริยามาจากชนิดคำเหล่านี้ การแปลขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นขยายกริยานำด้วย “อย่าง” จะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจได้ค่อนข้างดี

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตประการหนึ่งเกี่ยวกับความสละสลวยและความเป็นธรรมชาติในการนำไปใช้จริง กล่าวคือ แม้ว่าขยายกริยาตามด้วย “地” จะสามารถแปลเป็นขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ทั้งด้านรูปภาษาและความหมาย แต่ในบางครั้งยังสามารถปรับการใช้คำเพิ่มเติมอีกได้ เพื่อให้การใช้ภาษาเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น เช่น 有笑地 ในประโยค 一下课同学们就有笑地往食堂走去 สามารถแปลเป็น “อย่างมีรอยยิ้ม” ได้ แต่ก็สามารถปรับการใช้คำเป็น “อย่างยิ้มแย้ม” ได้เช่นกัน นอกจากการปรับการใช้คำแล้ว ยังสามารถปรับเปลี่ยนรูปภาษาจากบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” เป็นวลีประเภทอื่นได้ โดยยังรักษาความหมายที่คล้ายคลึงกันอยู่ เช่น 客气地 ในวลี 客气地对他讲 สามารถแปลเป็น “อย่างเกรงใจ” ได้ แต่ก็สามารถปรับเป็นบุพบทวลี “ด้วยความเกรงใจ” ได้เช่นกัน⁴

กล่าวโดยสรุป คือ บทขยายกริยาตามด้วย “地” ที่ปรากฏในแบบเรียน Han Jiao ส่วนใหญ่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ โดยบทขยายกริยาตามด้วย “地” บางส่วนยังสามารถปรับการใช้คำข้างหลัง “อย่าง” หรือการปรับจากบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไปเป็นวลีประเภทอื่นได้ เพื่อให้ภาษามีความเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้นตามแต่บริบทที่วลีนั้นปรากฏ

2. บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้

จากวลีหรือประโยคที่รวบรวมมาทั้งหมด 195 ตัวอย่างที่ปรากฏในแบบเรียน Han Jiao พบว่า ตัวอย่างที่บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้มีจำนวนทั้งหมด 40 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.51 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สาเหตุที่ทำให้บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ เกี่ยวข้องกับ 2 ปัจจัยหลัก คือ 1. ปัจจัยด้านชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา และ 2. ปัจจัยด้านตรรกะการคิดที่แตกต่างกันของเจ้าของภาษารายละเอียดดังต่อไปนี้

จากการสำรวจตัวอย่างทั้งหมดพบว่า วลีตัวเลข-ลักษณนาม คำนาม วลีความหมายเชิงเปรียบเทียบ วลีบทประพันธ์-บทกวี สามารถปรากฏร่วมกับ “地” ได้ แต่ไม่สามารถปรากฏร่วมกับ “อย่าง” ได้ นอกจากนี้ยังพบคำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ วลีตายตัว และคำกริยาที่ปรากฏร่วมกับ “地” แต่ไม่สามารถปรากฏร่วมกับ “อย่าง” ได้ รายละเอียดดัง Table 2

Table 2 Types of words or phrases placed before ‘地’ and the contexts in which they cannot be translated into adverbial modifiers using ‘อย่าง’

Type of Words or Phrases	Amount (40)	Percent	Examples
Adjective, Adverb, Fixed Phrases, Verb	94	52.50	远远地就能看见 再三地讲解 诚心诚意地绿起来 由衷地感谢 มองเห็นได้ไกล ๆ อธิบายหลายครั้ง เขียวข่มขึ้น รู้สึกขอบคุณจากใจจริง (Visible from afar) (Explain repeatedly) (Get more lush) (Thank you sincerely)
Number of Phrases-Classifier	13	32.50	一个一个地记 一口一口地吃 一句一句地教 จำทีละคำ กินทีละคำ สอนทีละประโยค (Remember word by word) (Eat one bite at a time) (Teach sentence by sentence)
Noun	3	7.50	大声地说 轻声地道了谢 本能地回答 พูดเสียงดัง กล่าวขอบคุณเสียงเบา ตอบตามสัญชาตญาณ (Speak loudly) (Say thank you quietly) (Respond instinctively)
Subject-predicate phrase	2	5.00	连头也不回地跳上车 กระโดดขึ้นรถโดยไม่หันหน้ากลับมา (Jump into the car without looking back)
Comparative Phrases	1	2.50	像飞一样地开了过去 ขับไปราวกับบิน (Drive as if flying)

⁴ การใช้รูปภาษาอื่นมาเทียบเคียงถือเป็นปรากฏการณ์ปกติที่เกิดขึ้นได้ในการเทียบเคียงระหว่างรูปภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ดังเช่นผล การศึกษาของ Amkid (2024) พบว่า โครงสร้าง “บทขยายกริยาตามด้วย ‘地’ + กริยา” ในภาษาจีนสามารถเทียบเคียงด้วยรูปภาษาเทียบเคียงภาษาไทยที่หลากหลาย นอกเหนือจากการใช้โครงสร้าง “กริยา + บทขยายกริยานำด้วย ‘อย่าง’ ” แล้ว ยังสามารถใช้โครงสร้างที่ประกอบจากคำกริยาตามด้วยบุพบทวลี หน่วยสร้างกริยาเรียง เป็นต้น ในการเทียบเคียง

จาก Table 2 จะเห็นว่า หากบทขยายกริยาที่วางข้างหน้า “地” จัดอยู่ในชนิดคำหรือกลุ่มคำวลีตัวเลข-ลักษณนาม คำนามวลีความหมายเชิงเปรียบเทียบ วลีบทประธาน-บทกริยา เมื่อถ่ายทอดเป็นภาษาไทยจะไม่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ Amkid & Kingkaew (2025) กล่าวไว้ว่า การทำหน้าที่คำชี้บทขยายกริยาของ “อย่าง” มีข้อจำกัดมากกว่า “地” หากบทขยายกริยามาจากชนิดคำหรือกลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นคำนาม (体词性词语) มักจะไม่สามารถปรากฏร่วมกับ “อย่าง” ได้ ทำให้บทขยายกริยาตามด้วย “地” ไม่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ตัวอย่างเหล่านี้มักจะแปลเป็นบทขยายกริยาวางขยายข้างหลังกริยาโดยไม่ต้องมีคำใดคั่นระหว่างกลาง เช่น 一个一个地记 จำทีละคำ 大声地说 พูดเสียงดัง หรือการแปลเป็นประโยคความซ้อน เช่น 连头也不回地跳上车 กระโดดขึ้นรถโดยไม่หันหน้ากลับมา (“โดย” ใช้เป็นคำสันธานเชื่อมระหว่างประโยคหลักและประโยคย่อย) การแปลเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียง เช่น 像飞一样地开了过去 ขับไปราวกับบิน

สิ่งที่น่าสนใจ คือ แม้ว่าคำหรือกลุ่มคำจะจัดอยู่ในกลุ่มที่สามารถปรากฏร่วมกับ “อย่าง” ได้ แต่ด้วยสาเหตุด้านการใช้ภาษาระหว่างภาษาต้นทางและภาษาเป้าหมายที่มีความแตกต่างกัน ทำให้คำที่มีลักษณะเป็นภาคแสดงไม่สามารถประกอบกับ “อย่าง” แล้วนำมาแปลเทียบกับบทขยายกริยาตามด้วย “地” ได้ ดังสัดส่วนที่ปรากฏใน Table 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า สาเหตุที่บทขยายกริยาตามด้วย “地” ซึ่งมีลักษณะเป็นภาคแสดงใน 21 ตัวอย่างข้างต้นไม่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้นั้นเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ประเด็น ดังต่อไปนี้⁵

1) ความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่บทขยายกริยา

กล่าวคือ หากความหมายของบทขยายกริยาที่วางข้างหน้า “地” แสดงการกระทำหรือการเคลื่อนไหวชัดเจน เมื่อถ่ายทอดเป็นภาษาไทย อาจไม่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ เช่น 一蹦一跳地 ในตัวอย่าง “这种葡萄好甜啊！谢谢叔叔！” 然后一蹦一跳地把葡萄拿走了 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างกระโดดโลดเต้น” ได้ โดยในภาษาจีน “一蹦一跳地” ใช้แสดงอาการที่เกิดควบคู่กับการกระทำ หมายถึงลักษณะที่มีความสุขของผู้กระทำ หากจะแปลเป็นภาษาไทยว่า “อย่างมีความสุข” ก็ย่อมได้ แต่ภาพที่เกิดขึ้นในความคิดนั้นจะแตกต่างจากภาษาต้นทาง เนื่องจาก “เดินอย่างมีความสุข” อาจไม่จำเป็นต้องแสดงอาการกระโดดก็ได้ ในที่นี้ “地” วางข้างหลังวลี “一蹦一跳” เพื่อทำให้กริยาลีนี้เกิดความหมายบอกลักษณะหรือสภาพ มีส่วนช่วยลดความหมายที่แสดงอาการหรือการกระทำ ส่งผลให้วลีนี้สามารถทำหน้าที่บทขยายกริยาได้ แต่ในภาษาไทย “อย่าง” ซึ่งยังแฝงความหมายเนื้อหาบางส่วนอยู่นั้นอาจยังไม่สามารถประกอบกับกริยาหรือกริยาลีที่มีความหมายแสดงการกระทำหรือการเคลื่อนไหวชัดเจน แล้วทำให้เกิดความหมายบอกลักษณะหรือสภาพได้ เช่นนั้นแล้วอาจต้องใช้การแปลเป็นรูปภาษาอื่นที่เหมาะสมมากกว่า เช่น การใช้หน่วยสร้างกริยาเรียง โดยทั้งประโยคสามารถแปลเป็น “อู่นั่นหานมากเลยครับ ขอบคุนครับคุนลุง” จากนั้นก็กระโดดโลดเต้นถึอู่นั่นจากไป

จากสถานการณ์ข้างต้น สรุปได้ว่า หากเป็นคำหรือกลุ่มคำที่มีความหมายแสดงการกระทำหรือการเคลื่อนไหวชัดเจน การอาศัย “อย่าง” เพื่อช่วยลดทอนความหมายบอกการเคลื่อนไหวและเพิ่มความหมายบอกลักษณะนั้นยังทำได้ค่อนข้างจำกัด ตัวอย่างอื่น ๆ เช่น 连头也不回地 ในวลี 连头也不回地跳上车 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างแม้แต่นักก็ไม่หันกลับมา” หรือ 毫不示弱地 ในวลี 毫不示弱地回答 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างไม่แสดงความอ่อนแอสักนิด”

2) พัฒนาการทางความหมายของคำศัพท์

กล่าวคือ คำหรือกลุ่มคำในภาษาจีนหลายคำอาจปรากฏคำหรือกลุ่มคำในภาษาไทยที่มองเพียงผิวเผินแล้วสามารถเทียบเคียงกันได้ทั้งด้านรูปภาษาและความหมาย แต่เมื่อพิจารณาในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น คำหรือกลุ่มคำระหว่างสองภาษาอาจมีความหมายบางส่วนที่แตกต่างกัน เนื่องจากพัฒนาการทางความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้นไม่เหมือนกัน เช่น 由衷地 ในประโยค 每当回忆起这段往事，我都由衷地感谢老师，感谢那些叫不出姓名的人 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างจากใจจริง” ได้ ในภาษาจีน คำว่า “由衷” เป็นคำกริยา หมายถึง ออกมาจากใจ (出于本心) เช่น 由衷之言，言不由衷，表示由衷的感激⁶ จะเห็นได้ว่า คำศัพท์สองพยางค์นี้ประกอบจากเนื้อความมากกว่าหนึ่งเนื้อความ ได้แก่ ออกมา+จาก+ใจ ในภาษาไทยไม่สามารถหาคำกริยาหนึ่งคำมาเทียบเคียงได้ จำเป็นต้องใช้พบพวลี “จากใจ (จริง)” ในการเทียบเคียง ซึ่ง

⁵ การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ เป็นการอธิบายโดยอาศัยข้อสันนิษฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเกตข้อมูลที่รวบรวมมาได้เป็นหลัก อาจไม่สามารถนำมาเป็นเงื่อนไขที่แน่นอนในการพิจารณาการแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ครอบคลุมทั้งหมด

⁶ ความหมายและตัวอย่างของคำศัพท์มาจากพจนานุกรมภาษาจีนสมัยใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 7 หรือ 现代汉语词典（第七版）(Chinese Academy of Social Sciences, Institute of Linguistics, 2016)

บุพบทลีสามารถวางขยายข้างหลังกริยาหลักได้โดยไม่ต้องเติมคำกำกับบทขยายกริยา (ในภาษาจีน บุพบทลีก็ไม่สามารถปรากฏร่วมกับ “地” ได้ เช่น ไม่สามารถใช้ว่า “*从心里地喜欢”) หาก “由衷” ยังไม่ได้มีพัฒนาการทางความหมายจากคำหลายคำมาเป็นคำกริยาหนึ่งคำเช่นนี้ ก็อาจจะไม่สามารถปรากฏร่วมกับ “地” ได้เช่นกัน โดยทั้งประโยคสามารถแปลเป็น “ทุกครั้ง ที่นึกถึงเรื่องในอดีตเรื่องนี้ ฉันก็รู้สึกขอบคุณคุณครูจากใจจริง และขอบคุณคนที่ไม่ได้เอ่ยนามเหล่านั้น”

จากข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านพัฒนาการทางความหมายของคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สามารถนำมาอธิบายสถานการณ์ที่บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ ตัวอย่างคำอื่น ๆ เช่น 经过老师再三地讲解 หลังจากคุณครูอธิบายหลายครั้ง 他做着练习, 不时地查查词典 เขาทำแบบฝึกหัด ค้นศัพท์ในพจนานุกรมบ่อย ๆ ทั้ง “再三” และ “不时” ต่างเป็นกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ (频率副词) ที่มีพัฒนาการทางความหมายคล้ายคลึงกับ “由衷” คือ การรวมความหลายความที่ถ่ายทอดด้วยคำหลายคำมาเป็นการรวมความหลายความที่ถ่ายทอดด้วยคำเดียว⁷ หรือแม้กระทั่งคำวิเศษณ์ หรือคำคุณศัพท์รูปแบบซ้ำคำตามด้วย “地” ที่พบได้บ่อย เช่น 偷偷地 ในประโยค 有一段时间我常常一个人偷偷地哭, 有时哭着哭着就睡着了 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างแอบ ๆ”⁸ ซึ่งมีรูปภาษาเหมือนกับภาษาต้นฉบับทุกตัวอักษร เนื่องจากความหมายที่สื่อออกมานั้นไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด โดยสามารถแปลเป็น “แอบร้องไห้” (หน่วยสร้างกริยาเรียง) จะเหมาะสมมากกว่า

3) การจับคู่ระหว่างคำศัพท์

กล่าวคือ การประกอบกันระหว่างคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่หน่วยหลักของภาคแสดงและบทขยายกริยาในภาษาจีนอาจเป็นการจับคู่ที่มีลักษณะพิเศษ แต่เมื่อแปลเป็นภาษาไทยไม่สามารถใช้การจับคู่ระหว่างคำหรือกลุ่มคำตามภาษาต้นทางแล้วทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางความหมายแบบเดียวกันได้ ดังนั้น บทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ที่แปลจากบทขยายกริยาตามด้วย “地” โดยตรงจึงไม่สามารถทำหน้าที่บทขยายกริยาแล้วสื่อความหมายที่สอดคล้องกับภาษาต้นทางในสถานการณ์นี้ได้ เช่น 诚心诚意地在ประโยค 虽然人们有点儿抱怨, 但那树枝却诚心诚意地绿了起来 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างซื่อสัตย์และจริงใจ” เพื่อขยายหน่วยหลักของภาคแสดง “เขียว” ได้ คำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะความประพฤติและจิตใจเช่นนี้ โดยปกติมักใช้บรรยายผู้กระทำที่มีชีวิต มีพฤติกรรม สภาพจิตใจที่ซับซ้อนอย่างมนุษย์ ในภาษาจีนมีการจับคู่นี้กับหน่วยหลักของภาคแสดง “绿” เพื่อบรรยายลักษณะที่เจริญงอกงามของกิ่งไม้ โดยข้างหลังวลีนี้จะต้องตามด้วย “地” เท่านั้น ประโยคจึงจะถูกต้องและสื่อความหมายได้ ซึ่งในภาษาไทยไม่สามารถใช้วิธีเดียวกันในการประกอบวลีและสื่อความหมาย โดยสามารถแปลเป็น “แม้ว่าผู้คนจะไม่ปลื้มใจนัก แต่ก็ไม่นั่นกลับเขียวชอุ่มขึ้น” ทั้งนี้ ในภาษาไทยกลับมีการใช้เชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ในรูปของนามวลี เช่น สีเขียวที่จริงใจ เป็นปรากฏการณ์การจับคู่ของคำศัพท์ที่เกิดขึ้นในช่วงไม่กี่ปีนี้ หมายถึง สีเขียวจริง ๆ ที่ไม่มีสีอื่นปะปน พบได้ในการใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์⁹ ซึ่งหากถ่ายทอดเป็นภาษาจีนจะไม่สามารถใช้ว่า “真诚的绿色” ได้ ดังนั้น การจับคู่ระหว่างคำศัพท์ของภาษาจีนและภาษาไทยที่แตกต่างกันจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บทขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ ตัวอย่างอื่น ๆ เช่น 轻轻地 ในประโยค 窗外, 雨还在轻轻地下着, 风吹了进来 ไม่สามารถแปลเป็น “อย่างเบา ๆ” ได้ เนื่องจากกริยา “ตก” ที่ใช้บรรยายปรากฏการณ์ฝนตกในภาษาไทยจะไม่ปรากฏร่วมกับ “อย่างเบา ๆ”¹⁰ แต่จะใช้ว่า “ตกเบา ๆ”

⁷ Yan (2020) ศึกษาที่มาของกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ กล่าวว่า “再三” เดิมทีบอกความหมายว่า สองครั้ง, สามครั้ง โดยความหมายมีความเป็นรูปธรรมมาก ส่วน “不时” ในยุคก่อนราชวงศ์ฉินและฮั่น (先秦两汉) จัดเป็นวลีบทขยาย-บทหลัก (偏正短语) แสดงความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย เช่น ไม่เหมาะกับเวลา (不适时) ทุกเวลาหรือไม่มีการกำหนดเวลา (随时或不定时) เป็นต้น

⁸ ในภาษาไทย เมื่อ “แอบ ๆ” ทำหน้าที่บทขยายกริยาเพื่อบอกลักษณะของการกระทำ มักพบในภาษาพูด เช่น วางแอบ ๆ ไม้ข้างตู้ จอดแอบ ๆ แถวนี้นั่น เป็นต้น จากการสืบค้นตัวอย่างประโยคจากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ TNC: THAI NATIONAL CORPUS (Third Edition) ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไม่ปรากฏการใช้ “อย่างแอบ ๆ” (สืบค้น ณ วันที่ 21 มกราคม 2568) ดังนั้นคำนี้จึงเหมือนกับ “偷偷” แต่เพียงผิวเผินเท่านั้น (Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, 2012)

⁹ ยกตัวอย่างการสืบค้นข้อมูลด้วยคำสำคัญว่า “สีเขียวที่จริงใจ” ในแอปพลิเคชัน Tiktok จะปรากฏการใช้คำสำคัญนี้กับการบอกลักษณะของเสื้อผ้ากระเป๋าดังนั้น (สืบค้น ณ วันที่ 11 มกราคม 2568)

¹⁰ จากการสืบค้นตัวอย่างประโยคจากคลังข้อมูลภาษาไทยแห่งชาติ TNC: THAI NATIONAL CORPUS (Third Edition) ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พบการใช้ “อย่างเบา ๆ” วางขยายข้างหลังกริยาหลักจำนวน 14 ตัวอย่าง โดยใช้ขยายกริยา เช่น มีอัน

4) ความเข้มงวดเรื่องความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมาย

กล่าวคือ ในภาษาจีน เมื่อคำคุณศัพท์หนึ่งพยางค์ทำหน้าที่ขยายกริยา หากจะใช้ร่วมกับ “地” เพื่อแสดงความหมายบอกการพรรณนา มักต้องเปลี่ยนรูปเป็นรูปแบบซ้ำคำก่อน¹¹ แตกต่างจากการใช้ขยายกริยาโดยตรงซึ่งแสดงความหมายจำกัดการเปลี่ยนรูปภาษาข้างต้นแสดงให้เห็นความสอดคล้องระหว่างรูปภาษาและความหมาย แต่ในภาษาไทย คำคุณศัพท์ที่นำมาเทียบเคียงนั้นไม่ได้มีความเข้มงวดเรื่องการเปลี่ยนรูปเหมือนในภาษาจีน เมื่อถ่ายทอดบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นภาษาไทย โดยมากจะคงไว้เพียงรูปคำคุณศัพท์รูปแบบซ้ำคำ เช่น 远远地 ในประโยค 我家院子里种着一颗大枣树，树上结着很多红枣，远远地就能看见 เมื่อแปลเป็นภาษาไทย ไม่จำเป็นต้องใช้ทั้งวิธีการเปลี่ยนรูปและการเติม “อย่าง” เป็น “อย่างไกล ๆ” ในการทำหน้าที่ขยายกริยาหลัก “มองเห็น” ใช้เพียงรูปแบบซ้ำคำว่า “ไกล ๆ” เป็น “สามารถมองเห็นได้ไกล ๆ” ก็เพียงพอ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านตรรกะการคิดของเจ้าของภาษาส่งผลให้การใช้ภาษามีความแตกต่างกัน สามารถใช้อธิบายสถานการณ์ที่ขยายกริยาตามด้วย “地” แปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ ข้อสังเกตเพิ่มเติมคือ การวิเคราะห์สถานการณ์การแปลในวิธีหนึ่งหรือในประโยคหนึ่ง อาจอธิบายด้วยสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งสาเหตุหรือหนึ่งปัจจัย หรือจะกล่าวว่ามีสาเหตุหรือปัจจัยหลายประการแสดงบทบาทร่วมกัน ทำให้การแปลของทั้งสองภาษาไม่สอดคล้องกันทั้งหมด เช่น “快快地” ในวลี “快快地说” เป็นการใช้บทขยายกริยาตามด้วย “地” ขยายกริยาหลักที่พบได้ทั่วไป แสดงความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมายตามกฎเกณฑ์ของภาษาจีน แต่ในภาษาไทยมักถ่ายทอดเป็น “พูดเร็ว ๆ” มากกว่า “พูดอย่างรวดเร็ว ๆ” ซึ่งนอกจากจะอธิบายสถานการณ์ข้างต้นด้วยปัจจัยด้านความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมายแล้ว ยังอธิบายด้วยปัจจัยด้านการจับคู่ระหว่างคำศัพท์ที่แตกต่างกันได้ด้วยว่า “อย่างรวดเร็ว ๆ” ในภาษาไทย มักใช้คู่กับกริยาเช่น วิ่ง เดิน มากกว่า พูด ร้อง

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา (Conclusion and Discussion)

จากการสำรวจและวิเคราะห์การแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” ในภาษาจีนเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ในภาษาไทยที่ปรากฏในแบบเรียน Han Jiao พบว่า บทขยายกริยาตามด้วย “地” ส่วนใหญ่สามารถแปลเป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ สถานการณ์ที่สามารถแปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ได้ เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา คือเป็นคำหรือกลุ่มคำที่มีลักษณะเป็นภาคแสดง สำหรับสถานการณ์ที่แปลบทขยายกริยาตามด้วย “地” เป็นบทขยายกริยานำด้วย “อย่าง” ไม่ได้ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านชนิดคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยาแล้ว ยังเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านตรรกะการคิดที่แตกต่างกันของเจ้าของภาษา ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาว่าปัจจัยด้านตรรกะการคิดทั้ง 4 ประเด็น ประกอบด้วยความหมายของคำหรือกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา พัฒนาการทางความหมายของคำศัพท์ การจับคู่ระหว่างคำศัพท์ รวมถึงความเข้มงวดเรื่องความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมายนั้น เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับลึกมากกว่า นอกจากจะสามารถนำมาใช้เป็นคำอธิบายด้านการแปลแล้ว ยังสามารถนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการอธิบายด้านการเรียนรู้คำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” ของผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยว่า ในการเรียนรู้คำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยา “地” และบทขยายกริยาตามด้วย “地” ด้วยการอาศัยคำหรือโครงสร้างใกล้เคียงในภาษาแม่ แม้ว่าจะก่อให้เกิดการถ่ายโอนภาษาเชิงบวกได้ แต่ทว่าหลังจากเรียนรู้มาไ้ระยะเวลาหนึ่งแล้ว ผู้เรียนจะพบว่า วิธีข้างต้นเอื้อประโยชน์ต่อระยะแรกของการเรียนรู้ของ

เป็นไป จรด ดิ่ง วาง ขับกล่อม เป็นไป กล่าวหา จับมือ เล่น ออกมา เป็นต้น ไม่ปรากฏการใช้เป็นบทขยายกริยาของ “ตก” ในสถานการณ์ฝนตก (สืบค้น ณ วันที่ 4 เมษายน 2568) (Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, 2012)

¹¹ รูปซ้ำคำของคำคุณศัพท์หนึ่งพยางค์ในภาษาจีน มีเพียงส่วนน้อยที่สามารถละ “地” ได้ เช่น 慢慢 轻轻 เป็นต้น (เมื่อไม่ปรากฏ “地” ความหมายพรรณนาจะลดลง) Zhang (2016 : 93) ได้อธิบายว่า รูปแบบซ้ำของคำคุณศัพท์มีคุณสมบัติในการใช้พรรณนาลักษณะหรือสภาพ (状态描写功能) เมื่อคำคุณศัพท์รูปแบบ AA ทำหน้าที่ขยายกริยา การปรากฏร่วมกับ “地” สามารถอธิบายได้ด้วยเรื่องความเข้มงวดเรื่องความสอดคล้องกันระหว่างรูปภาษาและความหมาย (形义一致) ของภาษาจีน เนื่องจาก “地” เป็นคำเสริมโครงสร้างบทขยายกริยาที่แสดงความหมายพรรณนา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ความสมดุลหรือความกลมกลืนของจำนวนพยางค์ Wang (2009 : 30) ยกตัวอย่างว่า “快快地跑” “慢慢地走” แสดงให้เห็นบทบาทของ “地” คือ เป็นความกลมกลืนของจำนวนพยางค์ของคำคุณศัพท์และกริยาที่มาประกอบกัน (是形动组合音节和谐的需要) และทำให้ทั้งโครงสร้างได้รับความหมายเกี่ยวกับการพรรณนาลักษณะของการกระทำ (描述行为状态的意味)

เท่านั้น เนื่องจากตรรกะการคิดของเจ้าของภาษาสอดคล้องกันเพียงบางส่วน หลังจากการเรียนรู้ต่อเนื่องในระยะเวลา ผู้เรียนจะค่อย ๆ “สละ” การสร้างรูปแบบ “อंतरภาษา (interlanguage)” ของตนเองและก้าวเข้าสู่การใช้ภาษาเป้าหมาย (target language) อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะการศึกษา (Research Recommendations)

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป คือ การศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำหน้าที่ขยายกริยาของคำคุณศัพท์หนึ่งพยางค์ในภาษาจีนที่เมื่อประกอบกับ “地” จะต้องใช้รูปแบบซ้ำคำ ซึ่งในภาษาไทยก็มีการใช้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ คำคุณศัพท์หนึ่งพยางค์รูปแบบซ้ำคำก็สามารถทำหน้าที่ขยายกริยาได้ แต่ความเข้มงวดในการปรากฏร่วมกับคำเสริมโครงสร้างขยายกริยาอาจไม่เหมือนกับในภาษาจีน โดยสามารถศึกษาเปรียบเทียบสถานการณ์การใช้คำคุณศัพท์หนึ่งพยางค์รูปแบบซ้ำคำในการทำหน้าที่ขยายกริยามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรในภาษาจีนและภาษาไทย

รายการเอกสารอ้างอิง (References)

- Amkid, S. (2024). A Study of Thai Sentences Compared to the Chinese “Adverbial Modifier + 地 de + Verb” Construction Using Inventory Typology. *Journal of Language and Linguistics*, 42(2), 56-87. (In Chinese)
- Amkid, S., & Kingkaew, Ch. (2025). A Comparative Study of the Semantic Role of the Chinese Adverbial Marker “地” and the Thai Adverbial Marker “อย่าง”. *Journal of Humanities Naresuan University (in press)*. (In Thai)
- Amkid, S., & Bavornpattanak, M. (2025). Figure 1 *Process of Transferring Language from First Language to Target Language*.
- Chen, J. M. (2005). *A Comparative Study of Adverbials in Chinese and Thai*. Master Thesis, M.A. in Linguistics and Applied Linguistics, Yunnan Normal University, China. (In Chinese)
- Chinese Academy of Social Sciences, Institute of Linguistics. (2016). *Xiandai Hanyu Cidian*. [Modern Chinese Dictionary]. 7th ed. The Commercial Press. (In Chinese)
- Deng, Sh. W. (2011). *A Comparative Study of Adjectives and Adverbials in Chinese and Thai Languages*. Master Thesis, M.A. in Chinese Linguistics, Huaqiao University, China. (In Chinese)
- Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (2012). *TNC: Thai National Corpus*. 3rd ed. Retrieved 21 January 2025, from <https://www.arts.chula.ac.th/ling/tnc3/>
- Ellis, R. (1999). *The Study of Second Language Acquisition 第二语言习得研究*. Shanghai: Shanghai Foreign Language Education Press.
- Fan, L. L. (2019). *Comparison of Chinese and English Adverbials and Research on Teaching Chinese Adverbials as a Foreign Language*. Master Thesis, M.A. in Linguistics and Applied Linguistics, Shaanxi Normal University, China. (In Chinese)
- He, F. X. (2019). *Study On the Mark of Adverbials Between Chinese and Thai*. Master Thesis, M.A. in Teaching Chinese to Speakers of Other Languages, Huaqiao University, China. (In Chinese)
- Jiang, Zh. Q. (2008). *Error Analysis and Research on Thai Students' Chinese Modifier Learning Based on Freshmen of Chinese Major in Mae Fah Luang University, Thailand*. Master Thesis, M.A. in Linguistics and Applied Linguistics, Xiamen University, China. (In Chinese)

- Liu, Y. H. (1983). Classification of Adverbials and Order of Multiple Adverbials. In J. M. Zhao, (Ed.). *A New Perspective on Chinese Grammar Research*, (pp. 261-285), Beijing: Beijing Language and Culture University Press. (In Chinese)
- Lu, B. F. (2004). The Overall Characteristics and Functional Explanation of Chinese Word Order: From Topic Highlighting to Focus Highlighting. In the Linguistics Institute of Chinese Academy of Social Sciences, (Ed.). *Collection of Academic Papers Celebrating the 50th Anniversary of the Founding of Chinese Language* (pp. 28-38). Beijing: The Commercial Press. (In Chinese)
- Luo, F. L. (2010). *Study and Comparison of The Syntax of Chinese and Laos*. Master Thesis, M.A. in in Asian and African Linguistics and Literature, Guangxi Normal University, China. (In Chinese)
- Pinno, K. (2008). *Functions of “DE” in Chinese-Language Newspapers Issued in Thailand*. Master Thesis, M.A. in Linguistics, Chulalongkorn University, Thailand. (In Thai)
- Ritthaporn, B. (1969). *Adverbs in the Thai Language*. Master Thesis, M.A. in Thai Language, Chulalongkorn University, Thailand. (In Thai)
- Wasinanon, N. (2016). The Study of Thailand's Systematic Chinese Teaching Management if Higher Education. *Chinese Studies Journal*, 9(2), 263-287. (In Thai)
- Wang, J. Y. (2009). Declarative and Descriptive: Two Types of Adjectives as Adverbial. *Chinese Teaching in the World*, (4), 26-32+146-147. (In Chinese)
- Wang, S. H. (2008). *A Comparative Study of the Word Order of Attributes and Adverbials in Chinese and Thai Languages*. Master Thesis, M.A. in Linguistics and Applied Linguistics, Xiamen University, China. (In Chinese)
- Wang, W. Q. & Li, L. W. (2023). Analysis of Bias of Structural Particle “De” in Thai Students. *Hans Publishers*, 11(10), 4702-4712. (In Chinese)
- Wei, Y. J. (2023). An Analysis of Equivalence of Thai Adverbial Markers and the Chinese Word “de 地” from Three Linguistic Aspects: A Case of 21 Modern Chinese Novels and Their Corresponding Thai Translations. In N. Meechaiyo, (Ed.). *Chinese Study Book Chapter40*, (pp. 1-22). Chiangrai: Sirindhorn Chinese Language and Culture Center Mae Fah Luang University. (In Chinese)
- Yan, R. Y. (2020). *Research on the Origin of Modern Chinese Frequency Adverbs*. Master Thesis, M.A. in Chinese Linguistics, Jiangxi Normal University, China. (In Chinese)
- Yan, X. Y. (2009). *The adverbial modifier comparison between Chinese and Thai*. Master Thesis, M.A. in Education, Beijing Language and Culture University, China. (In Chinese)
- Yang, J. Zh. (2016). *Hanyu Jiaocheng*. [Chinese Course]. Vol. 1-3. 3rd ed. Beijing: Beijing Language and Culture University Press. (In Chinese)
- Zhang, W. X. (2016). *Research on the Cognitive Structure of Chinese Syntax (Revised Edition)*. Shanghai: Academia Press. (In Chinese)